

12 Защото ꙗкото тѣло-то е едно, а има много удове, и вси-тѣ удове на едно-то тѣло, ако и много да сѣ, пакъ едно тѣло сѣ; ꙗка и Христосъ. Защото всичкы ный чрѣвъ единый-тѣ Духъ ся крѣстихмы да смы въ едно тѣло, ꙗи Іудеи и Еллини, и раби и свободни; ꙗи всица въ единый Духъ ся напоихмы. Защото тѣло-то не е единъ удъ, но много. Ако речеше нога-та: Понеже не съмъ рѣка, не съмъ отъ тѣло-то; да ли за това тя не е отъ тѣло-то? И ако речеше ухо-то: Понеже не съмъ око, не съмъ отъ тѣло-то, да ли за това то не е отъ тѣло-то? Ако бѣше всячко-то тѣло око, дѣ шѣше да е слышаніе-то? ако ли все слышаніе, дѣ обонаніе-то? Но сега ꙗко Богъ е положилъ удове-тѣ всякой единый отъ тѣхъ въ тѣло-то, ꙗкото е изволилъ. Ако бѣхъ были вси-тѣ единый удъ, дѣ шѣше да е тѣло-то? Но сега удове сѣ много, а тѣло едно. И не може око-то да рече на рѣкѣ-тѣ: Нѣмамъ потребъ отъ тебе; или пакъ глава-та на нозѣ-тѣ: Нѣмамъ потребъ отъ васъ. Но удове-тѣ на тѣло-то, които ся виждатъ че сѣ по слаби, тѣ сѣ много по потребни. И тѣзи части на тѣло-то които ни ся виждатъ за по бесечны, тѣмъ повече почестъ прилагамы, и неблагообразни-тѣ наши удове имать по голѣмо благообразіе. А благообразни-тѣ наши удове нѣмать нуждѣ. Но Богъ е распоредилъ тѣло-то, като е далъ на лишено-то по голѣмъ почестъ; За да нѣма раздоръ въ тѣло-то, но удове-тѣ да имать исто-то попеченіе единый за другъ; И ако страда единый удъ, вси-тѣ удове състрадатъ; ако ли ся слави единый удъ, вси-тѣ удове ся радуютъ съ него засѣдно. А ꙗко вы есте тѣло Христово, и частно ꙗко удове.

28 И ꙗкѣ постави Богъ въ църквѣ-тѣ, първо ꙗко апостолы, второ ꙗко пророцы, трето учители, послѣ ꙗко чудеса, напослѣ ꙗко дарбы на исцѣленіе, ꙗко помаганія, ꙗко управленія, разны языцы. Всичкы-тѣ апостоли ли сѣ? всичкы-тѣ пророцы ли сѣ? всичкы-тѣ учители ли сѣ? всичкы дѣйствуваѣтъ ли чудеса? Всичкы имать ли дарбы на исцѣленіе? всичкы говорятъ ли языцы? всичкы тълкуватъ ли? ꙗко имайте ревность за по добры-тѣ дарбы; и азъ още по прѣвсходенъ нѣтъ ви показвамъ.

ГЛАВА 13.

1 Ако говорѣхъ съ чловѣчески и ангелскы

ф Рим. 12; 4, 5. Есс. 4; 4, 16.
 а Ст. 27. Гал. 3; 16.
 и Рим. 6; 5.
 ч Гал. 3; 28, Есс. 2; 13, 14, 16. Кол. 3; 11.
 ш Іоан. 6; 63. 7; 37, 38, 39.
 ш Ст. 28.
 б Рим. 12; 3. Гл. 3; 5. Ст. 11.
 в Рим. 12; 5. Есс. 1; 23. 4. 12. 5; 23, 30. Кол. 1; 24.

в Есс. 5; 30.
 л Есс. 4; 11.
 ю Есс. 2; 20. 3; 5.
 я Дѣян. 13; 1. Рим. 12; 6.
 ж Ст. 10.
 з Ст. 9.
 а Числ. 11; 17.
 б Рим. 12; 8. 1 Тим. 5; 17.
 в Епр. 13; 17. 24.
 г Гл. 14; 1, 39.

языцы, а любовь нѣмамъ, ще съмъ мѣдъ що звѣнти или кимваль що дрънка. И ꙗко имамъ пророчество, и знаѣхъ всичкы-тѣ тайны, и всяко знаніе, и ако имамъ всичкѣ-тѣ вѣрѣ, ꙗкото и горы да прѣмѣстѣмъ, а любовь нѣмамъ, нищо не съмъ.

3 И ꙗко раздамъ всичкый-тѣ ся имотъ за прѣхранѣ на сиромасы-тѣ, и ако прѣдамъ тѣло-то си на изгореніе, а любовь нѣмамъ, нищо не ся ползувамъ. ꙗко любовь-та дълготѣрпѣ, благосклонна е; любовь-та не завижда; любовь-та не ся прѣвѣзноса, не ся горди, не безобразствува, ꙗко не дири свое-то си, не ся раздражава, не мысли зло, на неправдѣ-тѣ ся ꙗко не радува, а ꙗко срадува ся на истинѣ-тѣ. ꙗко всичко прѣтѣрпѣва, на всичко хваща вѣрѣ, на всичко ся надѣе, всичко тѣрпѣ. Любовь-та никога не отпада; други-тѣ обаче пророчества ли сѣ, ще ся прѣкратѣтъ; языцы ли сѣ, ще прѣстанѣтъ; знаніе ли е, ще исчезне;

9 Защото ꙗко отъ части знаемъ, и отъ части пророкуемъ; Но когато дойдѣ съвѣршенно-то, тогазы това което е отъ части ще ся прѣкрати. Когато бѣхъ младенецъ, като младенецъ говорѣхъ, като младенецъ мудрувахъ, като младенецъ размышлявахъ; но отъ какъ станѣхъ мѣжъ, напуснахъ то което е младенческо. Защото ꙗко сега видимъ мракаво ꙗкото прѣвъ огледало, а тога ще гледамы ꙗко лице съ лице; сега познавамъ отъ части, а тога ще познаѣхъ ꙗкото съмъ и познаѣхъ. А сега оставатъ тѣзи три-тѣ, вѣра, надежда, любовь; но най голѣма отъ тѣхъ е любовь-та.

ГЛАВА 14.

1 Слѣдуйте любовь-тѣ, и ꙗко желайте съ ревность духовны-тѣ дарбы, ꙗко напаче да пророчествувате. Защото ꙗко кой-то говори языкъ незнаенъ, не говори на чловѣцы, но Богу; защото никой му не проумѣва,

3 но духомъ тайны говори; А кой-то пророчествува, говори на чловѣцы за назиданіе и утѣненіе и утѣшеніе. Кой-то говори незнаенъ языкъ, назидавъ себе си; а кой-то пророчествува назидавъ църквѣ-тѣ. Искамъ всичкы да говорите языцы, а повече да пророчествувате; защото кой-то пророчествува по горенъ е отъ тогози кой-то говори разны языцы, освѣнъ ако тълкува за да земе църква-та назиданіе.

6 И сега, братіе, ако дойдѣ при васъ и говорѣхъ незнаенъ языкъ, какво ще вы под-

а Гл. 12; 8, 9, 10, 28. 14; 1 и др. Внѣхъ и Мат. 7; 22.
 б Мат. 17; 20. Мар. 11; 23.
 в Лук. 17; 6.
 г Мат. 6; 1, 2.
 д Прит. 10; 12. 1 Пет. 4; 8.
 е Гл. 10; 24. Фил. 2; 4.
 ж 2 Іоан. 4.
 з Рим. 15; 1. Гал. 6; 2. 2 Тим. 2; 24.

и Гл. 8; 2.
 і 2 Кор. 3; 18. 5; 7. Фил. 3; 12.
 к Мат. 18; 10. 1 Іоан. 3; 2.

а Гл. 12; 31.
 б Числ. 11; 25, 29.
 в Дѣян. 2; 4. 10; 46.